

РЕШЕНИЕ

№ 1302

гр. С., 13.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 95 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: В. СТ. П.

при участието на секретаря П. М. Г.
като разгледа докладваното от В. СТ. П. Административно наказателно дело № 20211110211124 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от Т. Т. ХР., с адрес гр. С., ж.к. „М 1“, бл. ***, вх. 3, ет. 3, ап. ***, срещу наказателно постановление № СОА21-РД-11-1824//21.07.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 4 ЗДвП. На основание чл. 178д ЗДвП ѝ е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лв.

В жалбата се твърди, че извършването на процесното нарушение не е доказано.

За проведеното на 15.11.2020 г. открито съдебно заседание страните са редовно призовани. Столична община се представлява от юрк. К., а жалбоподателката не се явява и не изпраща процесуален представител.

В дадения ход по същество юрк. К. пледира НП да бъде потвърдено и в полза на Столична община да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и провери законността и обосноваността на атакуваното наказателно постановление, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна се установи:

На 16.06.2021 г. около 15:20 ч., в гр. С., площад „АЛ. Б.“, срещу „НХГ“, с посока към ул. „Г.Г.“, жалбоподателката Х. паркирала лек автомобил „***“, ДК № ***, черен на цвят, собственост на ХР.П.ХР, на място, определено за паркиране на хора с трайни увреждания, надлежно обозначено с пътен знак Д21.

Въпросното обстоятелство било констатирано от свидетеля П. СТ., на длъжност полицаи в Сектор „Общинска полиция“ при Отдел „Охранителна полиция“ СДВР, който

изготвил докладна записка и скица, в които описал фактите относно нарушението, и разпоредил репатрирането на процесния лек автомобил на наказателен паркинг.

След запознаване с докладната записка, придружаваща репатрирания автомобил, на същата дата и в присъствието на жалбоподателката, свидетелят К.И., старши полицай при 03-та група ООР, Сектор „Общинска полиция“ към Отдел „Охранителна полиция“ към СДВР, съставил против Х. АУАН № 894717/16.06.2021 г., в който подробно описал времето, мястото и обстоятелствата по извършване на нарушението, квалифицирайки го съобразно разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 4 ЗДвП.

Въз основа съставения АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и давайки му аналогична правна квалификация по чл. 98, ал. 2, т. 4 ЗДвП, заместник-кметът на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, издал атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 22, ал. 5 и ал. 6 ЗМСМА и чл. 178д вр. чл. 98, ал. 2, т. 4 ЗДвП наложил на Х. глоба в размер на 200 лв.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелите К.И. и П. СТ.; писмени - докладна записка и скица, изготвени от свидетеля С.; заповед № СОА20-РД09-1060/13.01.2020 г.; заповед № СОА19-РД09-11/04.01.2019 г., и веществени - предоставеният от ЦГМ снимков материал.

Обстоятелствата, свързани с извършването на процесното нарушение, се установяват по категоричен начин посредством показанията на свидетеля С., съставените от него докладна записка и скица, и изготвения при репатрирането на автомобила снимков материал. Анализирайки поотделно и в съвкупност цитираните доказателствени източници, съдебният състав ги прецени като обективни и кореспондиращи помежду си, поради което ги кредитира и прие за безспорно установено, че мястото, на което жалбоподателката била паркирала, е било надлежно обозначено като място, предназначено за паркиране на автомобили на хора с трайни увреждания. Свид. С., който е очевидец на извършване на нарушението, е категоричен, че процесното място е било надлежно обозначено, което се потвърждава и от снимковия материал.

Обстоятелствата по съставяне на АУАН и връчването му на Х. се изясняват посредством показанията на свид. И., които съдебният състав също кредитира в цялост като обективни, достоверни и в корелация с останалите приобщени по делото доказателствени материали.

Материалната компетентност на И. като актосъставител, и компетентността на административнонаказващия орган, следват съгласно длъжностните им качества и на основание приложените по делото заповеди - заповед № СОА20-РД09-1060/13.01.2020 г. и заповед № СОА19-РД09-11/04.01.2019 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, от компетентни органи, при изяснена фактическа обстановка, в съответствие с формалните изисквания относно съдържание и форма по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, и са надлежно връчени на санкционираното лице. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са накърнили правото му на защита и да представляват формални основания за отмяна на НП.

Наред с това съдът прие за доказани и обективната и субективна съставомерност на процесното нарушение.

С разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 4 ЗДвП се въвежда забрана за паркиране на места, определени за хора с трайни увреждания. Посредством доказателствата по делото се изясни,

че мястото, на което жалбоподателката паркирала автомобила си, е било обозначено със знак Д21, който според чл. 55, ал. 10 ППЗДвП указва мястото или местата, определени за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания. Поставен и виден е били и пътен знак Т17, указващ, че местата, предназначени за хора с трайни увреждания, са четири, считано по посока на движението от поставения знак Д21 - Т17 /табела с текст/, именно на четвъртото от които Х. паркирала своя автомобил. Следователно същото представлява място, определено за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с трайни увреждания.

Що се отнася до възраженията относно липсата на хоризонтална пътна маркировка в син цвят, следва да се отбележи, че последната е била налична, макар и избледняла, а освен това нейното наличие единствено спомага за по-ясното обозначаване на такова място, но дори и при наличието само на пътен знак, следва да се приеме, че то е обозначено по изискуемия начин. Законът не урежда изискване за кумулативната им наличност, доколкото паркирането върху местата, предназначени за паркиране на хора с трайни увреждания, е изрично забранено, в който смисъл те не попадат в обхвата на разпоредбата на чл. 99, ал. 1 ЗДвП, специалните изисквания за сигнализация към които са регламентирани в чл. 99, ал. 2 ЗДвП.

Поради това, след като е паркирала на определеното за хора с трайни увреждания място, без да има право на това, жалбоподателката е осъществила от обективна страна състава на процесното административно нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 ЗДвП.

Нарушението е извършено от Х. при непредпазлива форма на вината, доколкото е следвало да съблюдава предписанията на пътните знаци и да съзнава последиците от нарушаване на забраната за паркиране, като е могла да ги предвиди, но не го е направила.

Нарушението е формално и по естеството и характеристиките си не представлява маловажен случай, доколкото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайното проявление на нарушенията от същия вид.

Административнонаказващият орган правилно е определил санкцията за осъщественото нарушение, която е предвидена в разпоредбата на чл. 178д ЗДвП в абсолютен размер от 200 лв., поради което наказателното постановление е законосъобразно и в санкционната част.

С оглед изложеното, настоящият състав прие, че наказателното постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, постановено при правилно приложение на материалния закон и съобразяване с процесуалните правила. Основания за отмяната или изменението му не се констатираха. Поради това следва да бъде потвърдено, а жалбата срещу него - оставена без уважение.

При този изход на делото е основателна и претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Столична община, съгласно изричното право на такова, регламентирано в разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН. Същата следва да бъде уважена в минималния размер, определен съгласно [чл. 78, ал. 8 ГПК](#) вр. [чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ](#) и [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#), а именно в размер на 80 /осемдесет/ лв. за представителството пред настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № СОА21-РД-11-1824//21.07.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска

мобилност“ срещу Т. Т. ХР. за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 4 ЗДвП, за което на основание чл. 178д ЗДвП ѝ е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лв.

ОСЪЖДА Т. Т. ХР., ЕГН *****, с адрес гр. С., ж.к. „М 1“, бл. ***, вх. 3, ет. 3, ап. ***, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Столична община сума в размер на 80 /осемдесет/ лв., представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение за една инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. С. в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____